

Carmen, letnica 1976, je rojena v Kranju. Po končani gimnaziji se je vpisala na FDV in ga zapustila kot diplomirana komunikologinja. Diploma pa ni bila konec njenega iskanja, radovedni duh jo je gnal naprej. Tudi v širni svet. Privlačil jo je arabski, tam je kot popotnica večkrat preživela nekaj mesecev. Nazadnje ga je opisala v knjižni uspešnici z naslovom **Sprehajalka gospodovega psa**. Zdaj ji je dobro na domači zemlji. Lani se je odločila za velik korak.

Ob kmetiji, kjer živi Carmen, je kozolec. Poimenovali so ga sončnik. Tam zbirajo sončke. Vsak dobi pet evrov. Sončki so lahko kakršnikoli – izdelani doma, kupljeni, darilo, ki ga nočete več ... In potem bo ta vsotica šla ob koncu leta družini, ki to potrebuje. Našli jo bodo s pomočjo Zveze prijateljev mladine.

svojo sled s pisano in govorjeno besedo. Pripravlja radijsko oddajo Razkošje v glavi, bere za slepe (zvočne opise slovenskih filmov), vodi in moderira kulturno-umetniške prireditve. V zadnjem času pa tudi veliko poučuje na delavnicah nastopanja, ki jih je poimenovala PovemPoveš. Že skoraj pet let v Knjižnici Oto-

Carmen L. Oven, zaljubljena v besede, izpolnjena na kmetiji

Iz mesta se je s svojo družino (možem in zdaj dveletnim sinom) preselila na kmetijo. Herinja vas jih je mehko sprejela. Tu družinske sanje dobivajo svoj dom. Na velikanskem orehu pred hišo so že zgradili knjigo

hiško in ponosni domačini pravijo, da imajo v vasi svojo knjižnico. Tudi ideja o eko hostlu, ki ga bodo zgradili v nekdanjem hlevu s senikom, je vsak dan bolj zrela.

Sicer pa Carmen L. Oven že dolga leta pušča

na Župančiča prireja pogovorne večere V koži besede, na katerih je gostila več kot 100 ljudi, prisluhnilo pa jim je več kot 5000 poslušalcev. »Dolga leta sem morala potovati navzven, da sem se ujela navznoter.« ■

FOTO: JAKA KOREN

Kakšna prepričanja nosijo v glavi zmagovalke?

Moje prepričanje o meni nekoč in danes: Včasih se mi je zdelo, da bom dovolj dobra le takrat, ko bom popolna. Popolne popolnosti ni. Je le nepopolna popolnost – edina, ki jo imam(o). Zdaj sem rada nepopolna, taka, kot pač sem.

Moje prepričanje o moških: Rada jih imam. Z njimi se marsikdaj počutim osvobojeno od tem, ki nas ženske nehote določajo. Prepoznavam moške, ki vidijo božanstvo v ženski, verjamejo v magijo življenja in ki si dovolijo drugačen pogled. Takega imam tudi doma, to me (p)oživlja.

Moje prepričanje o denarju: Čutim, da denar nikoli ne bi smel biti pot in cilj hkrati. Dobro je, če me čaka ob sklepu neke poti tudi finančno zadoščenje.

Moje prepričanje o delovanju v skupini, o delu za druge: Odkar poučujem, me navdušuje čudež dinamike, ki ga skupina soustvarja. V tem primeru me uči predaje, nesebičnosti. To potrebujem in za to sem hvaležna.

Moje prepričanje o ženskah: Prepričana sem, da s(m)o ženske dobro opremljene za spremembe ... A ker smo opremljene tudi za preživetje, včasih malce preveč zapletamo stvari. Prepuščanje – to se mi zdi šola življenja za ženske.

Moje prepričanje o odnosih: Vsi odnosi, ki se me dotikajo, se me tudi dotaknejo. Vsaj tako sem mislila, dokler se me ni dotaknilo zares, ko se je med tekom ustavilo srce mojemu zdravemu bratu. V dneh, ko je ležal v komi, so odnosi, ki so

bili zelo različno povezani z njim, začeli dobivati povsem nove obraze. Kakšen čudež je lahko sočlovek, ko si ga dovoliš ponovno spoznati! In nič, prav nič ni več samoumevno! So pa tudi tisti drugačni, neskončno osvobajajoči odnosi, ki so odvisni le od mene ... Recimo odnos s slovensko besedo, kjer sem še vedno sveže zaljubljena.

Moje prepričanje o otrocih: To so čudeži. Čisto vsak in vsak po svoje. Hvaležna sem vesolju, da je ustvarilo otroke. Dokler bodo otroci, ima ta svet možnosti, da bo ostal vsaj malo lep!

Moje prepričanje o uspehu in obilju: Obilja ne čutim kot uspeh. Poznam situacije, ko je obilje velika kletka, večno suženjstvo stenam in še čemu ... Uspeh pa se mi zdi

kot frnikole, ki jih nizamo ob poti. Včasih se zavem, da je moj sinek samo zdaj star dve in še malo, nikoli več ne bo tako. Ta prisotnost, ta »tukaj in zdaj« v srcu in mislih, to se mi zdi velikanski uspeh v času, ki ga živimo.

Moje prepričanje o zdravju: Odkar sem mamica, se zdravja zavedam drugače. Morda tudi zato, ker mi to ni bilo dano brez ovinkov in sem prav po tej poti spoznavala, kako pomembna je skrb zase.

Moje prepričanje o staranju in smrti: Verjamem, da smrt ni konec, da je prehod. Pa vendar me minljivost včasih presune, potisne v kot in sili k mislim, ki jih raje odrivam. A prav občutenje minljivosti se mi zdi ključ do zavedanja, da smo še najbolj(ši) tukaj in zdaj.